

کۆڭۈلۈڭلار كۆڭۈلۈڭلار گۆڭۈلۈڭلار نەۋە - 71 - ... كەرىم كا كە

عەلى عاشق درەنگ لە گەلى عەلى بەگ دەنگىدايەۋە.
ۋەستا رەجەب ئەيگە: خەرەندە خە بە تەرمە لەشكرى رەم و عەجەم پە
ئەكەينە.

71 ...

بە گۆڭۈرەي رەزمەرى نەورەز بە، ھەشتا دوو ھەفتەيەكمان لە بەھار
ماۋە، بابم ساقە درەژەكەي فەنەداۋە، بەلام مەن دەمەكە بە توۋى
كەراسەكەۋە دەگەنەم، بابم گوتى:

كۆم ئەۋە ساردە، بە جەلكى ھاۋىنەۋە ناتبەم..
لە قەسەي دەرنەچووم و بە كەۋتەن، بىرمە لە پەچەكانى پىرمامە،
بەر لە گەيشتەن بە لەقەي كەرىم ھەشاش، ھەرچى سەرنەشەنە ورد
كەۋتەنە ۋەرد خەۋەندەن، مەنەش چاۋم لەيان كەرد، ئەۋ تەمپەنەي كە لەۋ
جەيە كەرابوون و مەن بىستىۋومەن، يەك يەك ھاتەنەۋە بەر چاۋم، تەۋاۋەك
تەرسام، دەرفەت نەۋە، دەنە خەم دەخستە مەن ساقەكەي بابم،
سەركەۋتەن ۋە شەۋەۋەنەۋە، لەۋ رەيە تە شەقەۋەم دىتوۋە.

پىاۋەكەي لە پەشە مەن دانىشتوۋە بە دەنگى بەند بە پىاۋەكەي
تەنەشتە خەي قەسان دەكەت، ھەر مەن نە، ھەستەكەم بابىشەم تەمەزەي
قەسەكانەي ۋە ھەناسەي لە خە بەيۋە، دەگەينە ھەر ئاۋايەك ۋە ھەر
چىايەك، ھەر دەۋەكەۋەت، ئەۋ پىاۋە ناۋيان دەۋە:

ئەۋە كۆۋە، ئەتە شەقەۋە، ئەۋەيان سەفەنە، ئەۋەھە چىاي ھەۋرەيە،
ئەھە چىاي بەنى ھەريەرە ۋە ھەريەش لە بنى، ئەھە كۆۋەك سەرى
گەيشتە تە ئاسمانە، لەرەھەۋە دەۋەكەي باليسانە دەچەتەۋە... ئەۋ چىايە
دەبەنن سەي دەچەتەۋە؟ ئەۋە چىاي...

لە زارى پىرەنە بەك سەۋەكەۋە ناۋى كا بىرام زانى:
عەلى گەيدە، دەۋەكەي لەۋ گوندانە دەۋەزەت كەردوۋە، ۋە شەرەزەي.
كا بىرا بە پەكەنەۋە دەۋە:

چەمە لەرەش لەگەنەم! پىرەنەن لەبەرت كەرد، ئەۋ سەۋەي تەم ھەگەرت،
ئەۋ ناۋەمان ھەۋو كەرد!

بەسكەر: ھەي لە دەۋەت رەم عەلى گەيدەي داك بە دوۋەكەي.
ئەۋ دوۋە پەدەچوۋ تەمەنەك بە يەكتر بەناسن ۋە لە گەتەش ھەندە
لەكەي نەيگەن، دەستەۋەنەن لە ئەكەي نەشكە، عەلى گەيدە لەگە
ناۋەنەن جەيەكانەش جەروبار كۆرتە سەھەتەكەش دەگەنەيەۋە:

ئەھا، لەو ملەیه، س فیشەکیان بە کاو ئزاغاوە نا، بە ئام بەر
نەکەوت.

لەو سەرە رێیە، رێگر رێیان لە حەسەن سیساوہ گرت و رووتیان کرد و
حەیرانیشیان پێگەت.

ساھکی لە دەو زێی بادینان- ئەھا، ئەو رێیە دەتباتەوہ سەر ز-
بەرازێک ھەندەئ ھەستریک روو بە روو بێم ھات، تەفەنگم لە شانە،
بە ئام سام گرتی بووم و دەستم بە خێمدا شێوە کردەوہ، خودا خێری
بەراز بنووس، زگی پێمسووتا، سەرێکی راوہشاندا، وەک ئەوہی سێاو
بکات، بە رێی خێمدا رێیشت.

لەو پێچە بسوو ئێنەوہ، ئامێکانە، جێی ژنەھێگر و پیاو کوژانە.
لە سەر ئەو قسە یە پیاوێک لێ ھاتە دەنگ:

کوہە کابرا، لێ وا بە پێخواسی بە ناو کەوتی؟ ئامێکان جێی مێرخاس
و عەگیدانە.

لەوہ بوو پێس تێکبگیرێن، بایم و بسکسێر کەوتنە ئێوانیان،
ناو بژیان کردن و سارد بوونەوہ. عەلی گە ئیدە واز لە ئامێکان
ناھێنێ، سەر بردەئ قورئانەکەئ گێئ اوہ کە من پێشتر لە پیاوہکەئ
دەو ز بێستبووم، گە ئیدە لەو سەری تووہ یوونەوہ، بە لای پێکەنیندا
بایدایەوہ و گوئی:

لە سەر انسەری و ئات، یەک قورئان ھەبوو، ئەویش لە نزیک ئامێکان
چۆلە سەری پلکە فات، لەگە پووش و پەشاش لوولی دا و قووتی دا،
بێ سو ئندیش پەرەکی نەھێشتەوہ، تا ئێستاش خەکی ئەو ئاقارە کات
سو ئند دەخێن دە ئێن: بە قورئانی ناو زگی چۆلە سەر، خێ نا ئێن
ئەوہش درێیە؟!

کەس قسەئ نەکرد، بسکس ریش نە یگوت درێیە.

بێ، ھەوراز و نیشۆمان زێر بێ، لە بێند بوونەوہ یەک لە دوورەوہ
دوندێک لە شێوہی ملە گا دەرکەوت، عەلی گە ئیدە گێتی:

سەرکەوہ سەر ئەو دوندە ھەرچی چای دنیا ھە یە، لێتەوہ دیارە.

لە شێوە بوونەوہ یەک ئاوا یەک دەرکەوت، خەلیفانی دە ئێن، پێشتر بە
بێستنی ئەو ناوہ نازانم بێ بیرم بێ کێی خەلیفە و دەر و ئشان
دەچوو، بێ یە لەو چاوہ بێووم بە دەف و شیر و پێچکردنەوہ بێنە سەر
رێ و بە دەوری ترومبێلدا (ھەلقەئ زیکر) بێستەن، گە یشتین و
خەلیفە یەک چێ دیار نیە، لە ھیکێا رەوہ یەک رەشەو ئاخ بە جادە
وہربوون، زرم، زرمە یەک دەتگوت شاخ رووخا، ھەژانێک لە بوومەلەرزە
دەچوو، ھەموو کەوتنە ناو باوہش و سەر پێشتی یەکتر، (یا ئەل یا
ئەل) لە چیاکان دەنگیدایەوہ، خێم لە بن لچکی ساقێکەئ بایم
دیتەوہ، ھەست لە خێ رادەگرم، چ جێم نایەش، بابیشم دە ئێ:

چ نیە، چ نیە..

دنيا بووم ساقی بایم دهمپارن، له کپتەر و جاشانی پاراستووم،
له ترومبل نامپارن! بیه له چاو زرمه و لهرزه که چی و
نه ترسام، هموو ساغ و قیتن، کس که پووشی خوینی لانه هات،
دابه زین، چ بینم باشه! بهر له هر جیه کی چاوم که وته سر
گوانی، گوانی واه گهوره نه دیتوو، له گوانی چیه شینی گورینیش
گوره تر، له چواران دوو گئی له منه وه دیاربوون، له لوقمی درژی
لووله یی ده چوون، چیه سپی لات عهردی گرتووه، له گه سر جوولاندن،
چیه کی ده له ق، پده چیه له بنه وه شکا ب، له زار و که پوو یه وه خوین
د، گو مله یه:

مردارده بته وه، سهری ب.

پیاو کی خه که هی جه مه دانی خه کاو به گوینگ، کارد کی له دهسته
نیوه شیرکه، سواری سهری چیه سپی بوو، کاردی به ملدا هه نا، وه
بیه کانی خوین له ناو جاده ته قیبه ته وه و ابوو، خوین جیه که له ی
به ست.

بیرمه له ساتی سهری بیه به ههردوو دهست چاومم گرت، بهام له
که لینی په نجه وه دیمه نه کهم دیت، دیمه نه کی به سام، پیاوه کارد
بهسته که له جیه چیه که با، هر هنده تکه ده چووم، لهو ته مه نه
سهری بیه چی له سهری بیه مره ق که متر نه بوو، هه رچه نده هی
مره قم نه دیتوو، بهام گریانی ژنه که جیاوازی نه وان چیه و مره قی
کالکرده وه، چاوده نه، ژنه کی شینپه ش به سینگ کوتان و دهست
هه شه قانندن گه یشت، خه به سهر که له ش دادا، سهری به زگیه وه ناوه و
گوانی ماچ ده کات، شیوه نه کی گه ا، چ ژنه له سهر تهرمی خوشکی شینی
وای نه گه اووه، ژنه سهر دوولکه ی به سهر چیه که یدا ده گه، به
(خوشکان) یش ناو ده هه نا، من پاشتر پکه وتم چیه هه یه، وه مره ق
ناوی هه یه، نه وه یان ناوی خوشکان بوو.

دیتم ژنه شینپه شه که سهری بیه اووی خوشکانی به سینگی خه یه وه نا، خه
له خوین هه هه نا، نه ها دهستی پانه وه ی بیه ئاسمان بیه کرد:

نه وه ی تی واه لکرد، وه تی لیه بیه.

پیاو کی که گه تی چوارشانه ده:

خوشکم، واه مه، بیه ده بترم، زار هه هه نه، چه ندت دهو ده تده م.

ژنی شینپه شی له خوین هه که شراو به گریا نه وه:

گوو به بژاردنت، به به ک و پارهت، من خوشکانی خه م دهو ته وه.

باشه نهو پیاوه که یه و بیه چی خوینی چیه سپی ده دا، نه دی له سهر
شوفه ره که نه؟ تاهوو واه! دشاو به گونم لهو جیه بیه ناوه، لهو

ساته هه وکم وشک ببوو له تینو تی، ئه، بزائن رووداوه که کوو بووه:

کا برای چوارشانه شوفه ری نهو قه لابه یه که له دهو جاده که
راوه ستاوه، رووه و نه مه د، کات گاهل دته پیه شی خه

پـناگیرـتهـوه، خـ به خوشکاندا دهـدا چهـند تهـقلهـیهـکی پـلـدهـدا، له
دوا تهـقله به ترومبـلهـکهـی ئـمه دهـکهـو، ئهـوه تا لایهـکی، لای پـشـی
کهـمـك قـپاوه..

ژنهـی شینپـشی خوـناوی له شین ناکهـو، پیاو د به خهـکهـکه دهـدا،
پیلی ژنه دهـگر و رایدهـکـش و دهـ:

داده، ئهـو شینه چیه؟ خـ خوشکانه، خوشکت نیه.

دوورخستهـوه، ئهـوه شم له بیره، پیاوـك دهـیگـته بکوژی خوشکان:
تا بهـشه خـری خـت نه بهـیت، ناـیت.

ئـمه سواربووینهـوه و وهـکهـوتین، بسکسـر دهـتهـهـلی گهـیده:
چیدی زمانت نهـگهـ، با توووشی بهـایهـکیدى نهـبین.

بهـام گهـیده گوـی ناداتـ، ئای، ئـره به سامه، چیا و دـ لـرهـوه
سامی خـیان نیشان دا، ترسم لـنـیشت، ئهـوه تا وا به قوـگی زهـویدا
دهـچینه خوارـ، خوایه، ئـره کوـیه، تا کوـشـدهـبینهـوه، سر له
جامی جـب دهـردهـنم، ئاسمان هـندهـی ئهـو دووکهـهـی لـ ماوهـتهـوه که
فـکـهـی قوونبهـدووکـه لـه دواى خـی بهـجـیدهـهـشت، هـشتا
شـدهـبینهـوه! زوو زوو تهـماشای ساقـکهـی بام دهـکهـم، دامناوه شتـك
بقهـومـخـم بهاومه بنی، قورسایى ترس نیشتهـوه له سهرم،
هه ناسهـبـکـمه، دـم ههزاره دهـکات، شاخی ههزار بههزاری وام له چ
جـ نهـدیتووه، نه له تهـلهـقزیـنـ، نه له خهـونـ، نه له قسهـکانى مام
تـفیقى جهـهـبوانهـوه ئهـوهى له سپانـهـهـدـرا، ئـره ههـبـ نهـبـ
جـیهـکه له جـیهـکانى ناو ههـقایهـتهـکانى ههـقایهـتبـژهـکهـی سهـیداوه،
لهـو جـی وا ههـیه..

له بنهـوه، له لای خوارـوه رووبارـکی تیره ماری به بن ئهـو ئاسمانه
باریکهـدا نازانم روو له کام لا دهـوا، لهـجـیهـك راوهـستاین وهـك بـی
نـوان زهـوى و ئاسمان بـت، ئـره رـی یهـك ترومبـلی ههـیه، رـیشتن و
هاتن به نـرهـیه، نـرهـمان هات و له رـی باریك دهـرچووین، ئاـهـکم
هاتهـوه بهر و گهـامهـوه کن قسهـکانى عهـلی گهـیده، حهـیف له دواوایى
سهربردهـی دوو عهـلیهـکه سام بهـری دام و هاتهـمهـوه ناو ترومبـلهـکه،
ئهـوه تا باس له عهـلی بهـگ و عهـلی سهـودا دهـکات، سهـودایهـکه له دهـو
جاده دانیشتهـوو، بهـام من نهـمدیت:

ئهـو پیاوهـی دیتان، عهـلی ناوه، شـت و سهـودایه، کچـك بهـو دهـردهـی
برد، حهـزیلـکرد و نهـیاندايـ، له داخا سهـری خـی ههـگرت، وازی له
دنیا هـنا، پهـناى بـ گهـلی عهـلی بهـگ هـنا، ئهـوتا لـره تهـمهـن به
سهر دهـبا..

درهـنگ، زـر درهـنگ ئهـو دـوانهـیه ناوی به عهـلی عاشق له گهـلی عهـلی
بهـگ دهـنگى دایهـوه و ئهـویندار نهـما نهـبیستـ...

عهـلی گهـیده له بارهـی عهـلی بهـگوه گـتی:

عەلى بەگ میرى ئۆزىدىان بوو، لەگە ڤاشاى ڤەرە بەگژ يە کدا چوون، شه ڤهوتە ئەو (گەلى) يە، عەلى گەلەك ئازا بوو، خوا لای نەه ڤنا و لە شه ڤا شکا، بە ڤام هه ڤنهات و شه ڤى کرد، بە دەستى سوارانى پاشاى ڤەرە کوژرا، ئیدى ئەو گەلیه بە ناوى ویهوه ناو نرا.

له سهرهاتى زارى ئو عهليهوه نازانم بـ چى سـ زم بـ عهلى به گى ميري
ئـ زىديان جوولا- دياره له رـى ئيزديه كهى گـ رينهوه من ئيزيديم
خـ شده ويستن- و رقم له پاشاي كـ ره بـ وه، دواتر له خوـ نندنه وهى
كتـ به ديرـ كيه كانيش چه ندى كردم و كـ شام پاشاي ره واندى زم
خـ شنه ويست.

بیرمه پیاوه‌کی ته‌نِشتِ علی گه‌یِده که له شاره‌وه تا ئه‌ره ورته‌یه‌کی له‌وه نه‌ها تبوو گوتی:

گہلی عہلی بہگ نا بہ بہ عہلی بہ . .

بسکس ری نه یاری عه لی گه یده ش گوتی:

عہلی، تہاش بہ دہردی عہلی بہ گ بچی.

بیرم نیه علی گه یده چان باگی داوه ، به یم حه زده کم گوتب یتی:

عهلی بهگ نا ، عهلی سهودا بـ.

ئەمن پاشترﻟﻪ ﺷﯘﻭﻩﻱ ﺩﯗﯞ ﻋﻪﻟﯩﻴﻪﻛﻪﻱ ﺣﺎﺟﻰ ﻗﺎﺩﺭ) ﺩﯗﯞ ﻋﻪﻟﯩﻦ ﺷﺎﻋﯩﺮ
 (ﯞﻩﻛﯜ ﺣﻪﺳﺴﺎﻥ..) ﺷﺘﯩﻠﯩﻜﻰ ﯞﺎﻡ ﻟﻪ ﺩﻩﻓﺘﻪﺭﻩ ﺷﻪﺳﺘﯩﻴﻪﻟﯩﻜﻰ ﺧﯩﻢ ﻧﯘﯞﺳﯩﺒﯘﯞ:

گہلی دوو عہلی تہ دایہ

یہ کیان بہگ و یہ کس سودا یہ

ئیدی به عەلی گەڤ یدەووە لە گەلی عەلی بەگ، تە بۆ ئەو لە ناو زگی زەوی، یان حەزییا دەرچووین و عەلییە سەودایە کەمان بەجەخت.

له چوونه دهـر چ ببـینم، ریزه شاخـ به ئاسمانـه وه، چما زهـوی شاخی
وا بـند و سهـر کهشی ههـیه! عهـلی گهـ بـده یهـک یهـک ناوی چیا و دـ و

ئاواییه‌کانی ده‌گ، له ناو ناوان (حه‌سەن به‌گ) ه‌که له خ‌وه ب‌ من
بووه برسیار، ه‌ند جار ه‌اته سه‌رم ب‌مه‌ بایم که به‌ گ‌ ب‌ده‌که

بـ، داخوا حەسەن بەگیش وەك عەلى بەگ بە فیتی پاشا كوژراوه؟
نازانم، چي نه ميسر...

گہل بدہ ئہ و ہشی گات:

لهو حەسەن بەگە، سا ٥٥ تەلەزمە ئاسنە لە ئاسمانەو هات، پێی
 ٥٥ شەمەر گە بەگە. لە بنەو بەد و کەس نە بدیتەو، ئاستاش ٥٥ شەمەر گە بەگە

بالیه که به دواي پاي فايویدا ده گه ..

له زگی زهوی تهواو هاتینه دهر و تهواو ک دوورکه وتینه وه، چیاکان
چما نتر دهر که متن تهواو شاد که دهری نس، چ بهای سیران به

یا یم گا تی:

کوټم، نه مگت نړه سارده، نه ها چيا به فری پوه ماوه.

ديتني به فر لهو ده مهی سا ٭ ٭ من زړه تازه بوو، له ديمه ني چيا وچال

و گهلی عهلی بهگ تازه تر، زږی نه برد گه یشتینه ئاوا ییهك، عهلی
گه ځیده که له شار هوه هر څی قسه ده کات و نه یه ښت که س زار
بکاته وه، رښینه دا بسکس ریش دوو قسه به دځی بکات، گوتی:
ئه وهش دیا نه، دیا نهی دیا نان، سهرده مه کی لږه به دهرمانیش
موس ځمانهك ده ستنه ده که وت.

بسك سږر، مسته کی له سینگی څی دا:

ئه ی له هه شت نږم، له وه ته ی دنیا هه یه، بوسرمان له دیا نه هه ن.
به دهم پځکه نینه وه هه موو دا به زین، ئځه ییش گه یشتین، پځم گډ بووه.
با بم پرسپاری ما ځی (عهلی) یه که ی براده ری کرد، من به جیا کردنه وه له
س چوار عهلیه که یدی، قهردار ځکی پځوه ده نږم، عهلی گه ځیده دیار بوو
ده یناسی، گوتی:

به دوا یدا مه گه ځځ، لږه نه ما وه.

ئه وه څشه! ئځمه ئه وه هه موو رځیه مان به ی به دیداری عهلی قهردار،
ئه ویش... ئځ، له عهلی گه ځیده و بسکسږ و ئه وانیدی دا به این،
پرسپار پرسپار، پیاو ځگوتی:

پځش پځی تځ لږه بوو.

ما ځه که شی نیشانداین، له دځی څم گډتم، که واته قسه کانی عهلی
گه ځیده هه مووی در بوون، ده مه ده می نیوه ځځیه، زگم قځځهی دځ له
برسان، خواجه شیو ځکی څشیان هه به.

خانوو ځ رووی له چیا یه، جا چ خانوو ځکی دیا نه هه یه رووی له چیا
نه به!

+ عهلی له ما ځځیه؟

- له ما ځځ نیه.

ژن ځکی روو څشی زار شه کر، فهرمووی لځکردین، با بم څی ناساند،
گوتی:

تځکه ول ځکه یه کم له گه ځی هه یه، به یه هاتمه سهردانی.

ژنه به دهم پځکه نینه وه:

ده زانم، قهردار ته، توو شی ځشه یهك بوو، سا ځځ پتر ئځره ی جځه ښت،
حه فته یهك نا بهت ها تځته وه.

عهلی گه ځیده ده ځځی در ځی نه کرد!

ژنه ځشه ی مږده که ی باس نه کرد، له بهر به رای ی روو له چیا
دانیشتن، چایه و ژاژی په نیر و ئه و شتانه ی هځنا، گه لهك څش بوو،
که وتینه سهری، ره نگه هځنده ی هه مزه پا هوانم خوارد به، با پیرم
راستی فهرموو:

به دیار چیا وه نان پتر ده خور.

ئځ، پیاوه قهرداره که پځش پځی ئځمه دهرچووه، چځ ته کو؟ ره واندری
پاشای ځره، با بم ناو نیشانه که ی وه رگرت و هه ستاین و هه یه مان

لځکړد، وا تځگه‌یشتم نړیکه و به پځیان ده‌چین.. له پشته‌وهی پیکا بځکی گه‌وره سوار‌بووین، ئه‌و تروم‌بځله له‌گه‌ ځ ئه‌ویدی وه‌ک حه‌وشه و دو ځ ژځر ځ وابوون، له ناو جځبه‌که له جامه‌وه شتځک له ده‌ر ځم ده‌دی، به‌ځام لځره دنیا له به‌ر چاومه، لځره زه‌وی و ئاسمان وه‌ک ځیان دیارن، ځزی گه‌ ځیده‌که‌مان له‌گه‌ ځ ده‌بوو، که‌س نیه ناو ځ جځیه‌که‌مان پځبځ، بابیشم ناوه‌کان نازانځ.

باژځ، به هر چوار لادا ده‌وانم، جځ جځ چاوم ده‌خمه سهر چیاوچځل، گه‌لی و شیو و دځځ، که‌ند و له‌ند، دار و به‌رد، به چاوی من چاوده‌نځ، به‌و ده‌مه‌و هاوینه‌ی چیا، دنیا چه‌ند ره‌نگینه، جځ جځ سپی، قانگ قانگ که‌سک، ئه‌ویدی زه‌رد، چه‌مه‌که‌ی خوارځش ره‌نگی ئاسمانی گرتووه. رځگا که‌ ځش نیه، ناوه ناوه ده‌گاته تاسه‌ی وا، بستځ دوو بځند ده‌بین و به ئاسنی ره‌ق ده‌که‌وینه‌وه، با بم زوو زوو ده‌ځځ: توند ځت بگره، نه‌که‌وی.

پځ پځ، تځ بځځ گوریس گوریس به‌رزده‌بینه‌وه، هه‌ستده‌که‌م نیو ئاسمانځک له زه‌وی دوورکه‌وتووینه‌ته‌وه، ته‌ماشای سهرځش ده‌که‌م، هځشتا نیو ئاسمانځ ماوه بگه‌ینه شانی چیا، تځ بځځی جځی پاشای گه‌وره هځنده بځند بځ، یان من سهرم گځژ ده‌خوات و دنیا وا بځند دځته به‌ر چاوم! تځنه‌گه‌یشتم.. له‌وه گه‌ځځ، ئځستا من له‌گه‌ ځ سرووشت تځکه‌ ځ بووم، که‌وتوومه ته دنیا یه‌ک، پځشترځ نه‌مدیتیوو، دنیا یه‌ک شاگه‌شکه‌م ده‌کات و وا خه‌ریکه ده‌بمه کځتره شینکه‌یه‌ک له پشتی پیکا به‌وه هځده‌فځمه ناو سرووشت، له سهر فځین بووم، دیمه‌نځک ځشیه‌کانی پځه‌ځنامه‌وه، له شاگه‌شکه‌ییه‌وه ها تمه دځخی گه‌شکه‌گرتن، ده‌ستم بځ لچکی سا قځکه‌ی با بم برد، هځنده‌ی نه‌ما بوو بزیه‌ځځنم، ئه‌وه چیه‌خوایه! له ته‌نیشتان دځو ده‌وی کرده‌وه، سوځندتان بځ ده‌خځم دځوه، دځوی ناو هه‌قایه‌ته‌کانی هه‌قایه‌تبځژ، ئه‌وه تا لځره‌یه، دځوه‌که‌ی ئه‌و ده‌ناسمه‌وه، ده‌یگځت: کاتځ زاری هه‌ځده‌پچځځ، چیا ی سه‌فینی پځوه ده‌چځ.

وایه، ئه‌وه تا له پځش چاومه، ئه‌و چیا یه‌ی وا دیاره، له سه‌فینیش بځندتره، ئه‌گه‌ر بیخه‌یته زاریه‌وه، هځشتا جځی سه‌فینځکتری تځدا ده‌بځته‌وه، هر ده‌بځ زاری دځو بځ، هر جاره‌ی له لایه‌که‌وه ده‌رده‌که‌وځ، چه‌پ و راست ده‌کات، تځ بځځی خه‌ون نه‌بینم، نا خه‌ون نیه، تځ بځځی شځت نه‌بوویم! چ دوورنیه.. چاو داده‌خه‌م و ده‌یکه‌مه‌وه، ئځخوایه ئه‌وه رځشکه‌وپځشکه‌ بځ، نا وځنه‌که‌روونه و ده‌وی دځوه، چه‌ند قوو له قووځ، بنی دیار نیه.

دځو ځ بزرده‌کات و ده‌رده‌که‌وځته‌وه، سهره‌دیقانځم ده‌گه‌ ځ ده‌کات، ده‌مه‌و ځ چاوم داخه‌م و واز له‌گه‌مه‌ی سهره‌دیقانځ بځنم، به چاوی ځم ناوه‌ستم، نا، ده‌وی دځو هځزی راکځشانی نیگای هه‌یه، سهرت بخه‌یته ناو تووره‌گه‌ی ره‌وندانیشه‌وه، رځ له دیتنی ده‌وی دځو ناگیرځ.

ئەھا، ئەو ژنە رەوہەندەش وا دیارە وەك من لە زاری دێو دەترسێ،
ئەوہەتا، ناوہ ناوہ سەری دەخاتە ناوہ توورەگەوہ، كەسێ دەپرسێ:
+پوور، بێ وا دەكەیت؟

- كۆم، لە ناو ترومبەلێ، تێكدەچم، وا نەكەم، دەشێمەوہ.
نا، دێنیام لە ترسی زار و زگی دێوہ، لە سەر ئەوہ بوو زراوم بێژێ،
ساقێكەى بایم بێركەوتەوہ، دێو كەمێك دووركەوتەوہ، ترس تێزێك
رەوہیوہ، ئاخر ساقێى بایم لە لوولەى كێپتەر و چنگى ئیزرائیلی
پاراستووم، تێ بێئێى لە زاری دێو نەمپارێزێ!
بیرمە، خێم خزانە بن ساقێكەى، بایم دەئێ:
دەئێى سەرما تە؟ ھەستە گەیشتین..

ئێخەى، گەیشتین و نەكەوتینە زاری دێوہوہ، ئەوہش رەواندزی وەستا
رەجەب، تێ بێئێ ھى پاشای گەورە، بە پرسیار گەیشتینە پێش ماڵێ
خانەخوێكەى عەلى قەردار، رێژ نازانم لە جێیان بەئام لە شارێ
وہستا لە سەر ئاوابوونە، ئاوابوون لە چیاكەى پشەوہ، بە گوێرەى
ئەو ھەموو بەرزبوونەوہیە، دەزانى ئێمە لە كۆلەوہ ھەر لە
بەرزبوونەوہداین، رەواندز لە ئاسمانێیە، بەئام لە چاو چیاكانى
چواردەورى، لە زەوى نەبێتەوہ.

شارى وەستا و پاشا، بەو دەمەو ھاوینە لە بن زەردەپەئێ، دەئێى
بووكى بەھارە، دەئێى فێتەى لەگەڵ پێچ تێكەكەبىووى ئەو كێژە
نازدارەى كە لەو سەرەوہ دیارە، كێژێك ئەگەر سێ چوار ساڵێك لە
خێى گچكەتر با، دەمگوت كەویارە، واى خواىە لە جوانیى رەواندز،
نە چاو لێى تێر دەبێ، نە دێ دەئێ زێ، تێ بێئێى لە دنیاى جێیەك
ھەبێ، لێرە دێنشینتر، تا پێم نەخستە دیوى ھوشە بێ دەرگاكەوہ و
لە دیوارە ھیشكە كەكەى ئەودىو نزیكنەبوومەوہ، رەواندزم وا دى.
واى خواىە، دێو پەیدا بێوہ، بە تەواوى زگی كردێتەوہ، زەوى و
ئاسمانى پێوہدەچێ، رەویمەوہ، رەوینەوہیەك جاشكێئێ وا لە گورگ
نا ھوێتەوہ، مندا ئێكێ ماڵەكە:

مەترسێ، ما ئەتو لە خەرەندێ ئەترسى؟!

دیارە، دێوى ئێرە ناوى خەرەندە، ئەو ئێوارەى زێرى برد، تا
تارمايى و سامى دێو رەوہیوہ و باوہم ھات كە خەرەندە و دێو نیە،
بەئام خەرەند جێى دێوى گرتەوہ، ترسى خەرەند چى واى لە دێو كەمتر
نیە، ترسى بەربوونەوہى ئەو خانووانەى بە سەر خەرەندەوہن، ئەو
ماڵە چێن دەوێرن لێرە بژین؟ خێ لەگەڵ ھەر كێخە و پێزمینێكى
خەرەند، غلێر دەبنەوہ و تا بنەبانێ گیرنا بن، ئەرێ خەرەند بنى
ھەیە، من چەندى ملم ھەبێى بنیم نەدى، پێدەچێ ھێشتا پەيوەندیەك
لە نێوان دێو و خەرەند ما بێ، ئەوہ نیە باسى پێزمینی خەرەند دەكەم!
تێ بێئێى ئەوشێ لە ترسان چاوم بچێتەخوێ! دەترسم بخەوم و لە خوێ

بـم، وهك ئهو جارهـى رـيشتم و باـم له كـانـ گـرتميهـوه، بهـام
ئهـگـر له خهـوى ئـره بـم خهـرهـند و خهـرهـند دهـچـم و باـم لهـو دنـياش
نامـبينـتهـوه، ئـ، جـارـ له خهـو گـه، مانـگـهـشهـو كه لهـو دوورـهـوه
مامـز به شاخـانهـوه ببـينه، كـوهـكهـى ئهـوبـهـر نازانـم هـهـندرـنه، زـگـه،
كـيهـهـيه، مانـگـى زـر نـزىكـكـردـتهـوه، هـهـستـدهـكهـم دارلاستـيـقى ئهـنـى
بهـلاشـوهـى دهـگـاتـ، ئهـمن له هـهـولـرـ مانـگـم وا به نـزىكـى نهـديـوه،
ترسـى خهـرهـنده دـو نهـبا، لهـگـه منداـان دهـچوومـه كـانـ و له بن
تـريـفهـى زيـوينـى شـارى پـاشا، چـاوشـلـكانـم دهـكـرد، زـريـان هـهـو دا بـچـم،
له سـاقـكهـى باـم دوورـنهـكهـو تمهـوه، گوـم بـ باسوخواسـى دانـيشـتنه
مانـگـهـشهـويهـكه راگـرتـبوو، پـياوـك سمـك كـلك مشـكى ردـن تهـپـشـوولـهـيـى
دهـ:

لهـو هـهـندرـنهـى دهـيبـينـن، پـشمهـرگـه شهـكـى كـرد، لهـشـكرى پـاشاى
گهـورهـش نهـيـكـردووه، ئهـسـحـابهـش نهـيانـكـردووه.
عهـلى قهـردار پـدهـچوو پـاشاى زـر خـشـبوو:
لهـوهـتهـى دنـيا هـهـيه، پـياوى وهـك پـاشا ئازا نهـبووه و نا بـتهـوه،
ئـيـمامـى عهـلىـى زهـمانهـ بوو، بهـام حهـيف شـيرهـكهـى دهـستى وى له دهـست
نهـبوو.

ردـن تهـپـشـوولـهـيـى:

ئهـدى تـپـهـكهـى وهـستا رهـجهـبى نهـبوو؟
قهـردار قـسه دهـباته لايهـكـيدى، بهـام ردـن تهـپـشـوولـهـيـى و يهـك دوانـك
دهـيهـنـنهـوه تـپـخـانهـكهـى وهـستا رهـجهـب.
لهـو مـوانـداريه مانـگـهـشهـويهـى سهر لـوارى خهـرهـند، تـ بـ زگى دـو،
من وهـستا رهـجهـبـم به تـپـخـانهـوه له نـزىكـهـوه ديت ((رهـجهـب پـياوـكى
به خـوهـى تـكـسمـراوه، باسـك ئهـستوور له عهـدنان قهـيسـيش ئهـستوورتر
بوو، گهـلهـك له ههـمزه پـالهـوان دهـچوو، زـرانـ لهـگـه ئـيـمامـى ههـمزه
بكات، پـشتى له زهـوى دهـدات، وهـستا چاو گهـورهـى برژانـگ رهـشى برـ پـ،
سمـك گهـورهـى بابـ، ئهـوهـتا لهـو كـلهـكانهـى خوارـ به ديار تـپـهـوه
دانـيشـتووه، به دهـنگـكـى قهـبه و گـ، دهـتهـ پـاشاى گهـوره:
گهـورهـم، يهـكهـم به خودا، دووهـم پـشت بهـو تـپـهـبهـسته تـ، پـشتت به
عـرد نـاكهـو، گهـورهـم، خهـرهـند خـ، به تهرـمى لهـشـكرى رـم و عهـجم
پـ ئهـكهـينـ...))

پـياوى بالـيف له سهر كـشـ كه ههـردوو ئانـيشـكى به سهر دابوون، به
شـوهـيهـكى ئهـوتـ وهـسـپى وهـستا رهـجهـبى دهـكـرد، ئهـمن ئهـو وهـستا يهـم له
بهـر دهـمى خـم ديت و هـندهـى نهـما بوو له بهـرى ههـستمهـوه، پـشـتر
ناوى ئهـوم نهـبيـستـبوو، لهـو بـيـستم و دـيـتم و خـشـمويست، بهـام چـهـندى
كـردم، پـاشاى گهـورهـم نهـكهـوته بهـر دـى، مـيرى ئـزديان كوو ئهـو
پاشايهـى له كـنه من رهـشـكـرد!

لهو دانېشتنه قسه يه كي با بم بيركه و ته وه: پياو نه گهر له حوكمهت ياخي بـت، بـته ئـره باشه، به هزار له شكر ناگير.

ئـ، له بيرمچوو بـچي هاتبوو، قهر د بوو، وانه بوو؟ ئـ، عه لي قهر دار روو له با بم:

به هار بوو بيست سر بزنه كم به قهر دي هاوینـ برد، چاو به ره ژـرتـم، گه يشتينه وه به هار و وا ده چينه وه هاوینـ. بهـام ئه وه ي به سر من هات، به سر دوژمنت نه يهت، ئه وه تا پاره كه تم له بهـكـيه، ده مويست سبه ي بـت بهـنـمه وه.

كا برا تووشي كـشه يـك ببوو، له ديوي رـژهـاتـي نزيكـي ساـكـ كه و تبوو زينداني شاي ئـرانـ، با بم كه به وه ي زاني، گـتـي: كا عه لي، هاتنه كي من به سردان وهرگره، قهر د له بيرخـت بـه وه.

ئـ، واز له تـكهـولـكي با بم بهـنـه، ئه و شوه بايي نيو ته من خونم ديتوو، همووي هـهـاتـهـاتـ بوو، هـهـاتـن به ناو زگي دـودا، له ناو زگي دـوو له و سر غارده ئه و سري، دـو هموو دهرگا كاني زگي خـي به سرمدا داخستوو، ده گمه هر دهرگا يـك زرم زرم، به مست و پـلهـقه لـيدهـدم، كه س نا يكا ته وه، هاوارد هـكم، له ناو زگي دـوو ده نگده داته وه، كه س به هاوارد مه وه نايه، له هـيـكـا زگي دـوو درزـكي گچكي تـكهـوت، ساقـي با بم دهركه وت، كهـمـكي مابوو دهستم بيگاتـ به ئاگاها تمه وه..

له سر هاتنه وه، هـواـكـي جهرگـبـ له با خـراتـر به كـانـه كاني شاري پاشا بـاوـبـوه:

كچـكـ خـي هـهـداوه ته خه رهنـد.

تـ بـ ناو زاري دـو، كـيه؟ زوو پـكهـوتم، كچه كي ئـوارـ بوو، ئه و كچه ي له پرچ و فـته له زهرده پهـ ده چوو، بهـام نه مزاني له سر چي، كچه زهرده پهـ ي ناو زگي دـوو كه له نيوه ي رـ گياني دهرچووبوو، ئـمه ي تا نيوهـ بـ لهـو هـشته وه، له هاتنه وه له ناو ترومبـلـ، ژنـكـ له بن لـوانه وه دهـ:

خودا بيانگر، بـچي نه ياندايـ، له و پياو تري ده ديته وه!

ئـها، به زمه كه يه، كچه حـز له كوـكـ ده كات و نايدنهـ، له داخا خـ داوـته ناو دهوي دـوو.

له گه لي عه لي بهـگـ، له نزيكه وه عه لي سه ودام دي، لهـو پرسياره كم بـ هات، بهـام له كه سم نه پرسـي:

كچه ي فـته و پرچ زهرده پهـ ي، بـچي وهـك عه لي نه كرد و نه هاته گه لي؟

منداـيش پرسـياري سهـير و سهـمهـريـان به مـشـك داد!

رـي گهـانه وه شـپـه ورده سـربرده، ناسـكـترينـيان له و جـيهـيه، كه رـ هـند تهـسـك دهـبـوه، جـي يـك ترومبـلي لـدهـبـوه، شاخـيش هـند نه وي

بوو له سهر پشټی پیکاب ډهستت دهگه‌یشت، من ترسم شکابوو، لهو ډهستم دهگه‌یاندۀ بابزه و گیای بن شاخ، لهو گاه‌برده‌وه که علی عاشق شانی پ‌دابوو تا گه‌یستمه ل‌فه‌ی که‌ریم حه‌شاش و ش‌بووینه‌وه ب‌ئاوی به‌ست‌ه و لهو مند‌ه‌که که‌تره‌که‌ی له ده‌ست ف‌ی و ه‌نده‌ی نه‌مابوو به دوایدا له ناو ترومب‌له‌وه خ‌ی ه‌دا، سهربرده ز‌رن، به‌ام با بم‌نن ب‌سهردانه‌وه‌کیدئ، ل‌کیان گر‌ده‌ده‌مه‌وه. گه‌شتی ناو زگی د‌وم ب‌ئازاد و فازیل ر‌حانه و که‌ویار و ک‌ان گ‌ایه‌وه، که‌سیان باوه‌یان نه‌هات، له دنیا ی‌ج‌ی لهو ش‌وه ه‌ب‌.

به‌دویدا د